கடவுள் [illegible]

[illegible]

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்.

இஃது

1049 (8481)

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்களால்

இயற்றப்பட்டு

இவர்மாணாக்கரும்

திருவதிகை - குமாரானந்தசுவாமிகள் குமாரருமாகிய

சிவஞானவைதீகவாயுள்வைத்திய

சி. கு. நடராஜமுதலியாரவர்களால்

சென்னை

இந்துதியலாஜிகல்யந்திரசாலையிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது

கரவருடம் - கடகரவி.

1891

இனாம்.

1894 ஞ ஆகஸ்ட் 14 செவ்வாய்க்கிழமை
வாங்கியது.
கிரயம் 0-2-0

உ

சிவமயம்

சாத்துகவி.

இஃது
இந்நூலாசிரியர் போதகாசிரியராகிய
தசாவதானம்

பேறை-செகநாதப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

வலிவான தவருறையு மொற்றியூர்க் கலம்பகத்தை வாணி மெச்சு
மலிவான தொடைபொருட்சொ லாதிநய வலங்கார மன்னிநிற்பப்
பொலிவான செந்தமிழ்தே ரட்டாவ தானியெனப் பூவை வந்த
கலியாண சுந்தரநற் கவிராஜ சிங்கமது கழறிற மமா!

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவொற்றியூர்க்கலம்பகம்

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா

ஒற்றிக கலம்பகததை யொண்சபையில மஙகைபஙக
ரொற்றிக கலமபகததை யோதுதறகிங—கொறறி
குணாலைய குஞசரனைக கூறுசெயத கொறறக
குணாலைய குஞசரனைக கூறு.

நால்வர்துதி

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம

சிவஞானக் கடலருணீ ரனிமடுததற புதமினனெற றிறமாயச செயது
பவஞானப புறசசமய வெபபமறச சறசைவப பைஙகூ ழோஙக
நவஞானத தமிழுமறையா மழையதனை நானிலதது நனகு பெயத
தவஞானக கொணடலகளா நாலவா திருத தாணமலாக டலைமேற கொளவாம்.

நூல்.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா-

தரவு.

நாரணனா தணணுமையி னுதவொலி யேகறஙக
வாரணனார் தாளததி ருமமறைநா லேபிறஙக
விநதிரனு ரெககாள மெசசரிககை யேயூதப
பநதியினிற கநதிருவா பலலாணடு பலவோதத
தணணமுதத திங்கிரணன் றனிககவிகை யேநிழறற
விணணுலக மஙகையாகள வியனுததி யேசுழற்ற
வடிவாம்பி கையுபய மலாவிழிக ளேகளிக்க
வ்டியாக ளணுககனுற வரும்பவனி வருவோயநீ.

தாழிசைகள்.

அவனனறி யோராணுவு மசைவுறா தெனுஞசொல்லை
யவனிமிசை காடடுதறகே யசைநதாடி வருவீரால
அளக்கரினிற கேசவனற ஞகமதிற றயலவரலைத்
துளக்கமுற வேயிஙகுத தோறறிடவே வருவீரால
ஆடடுவிததா லேயுலக மாடுமென்ற வுணமையினை க
காடடுவிக்க வேசறறுக் கனிநதொசிநது வருவீரால
பேதைமுதற பேரிளமபெண பெரிதுவநது தாமயஙகி
நாதவுன தழகதனு ஞணிறகக வருவீரால

அராகங்கள்

பலதலை யுபரிய பனிமலை தருமகள
வலமதி னிலவுற மகிழுகொளு முடலினை
அரவணி கணபதி யயிலடுனை முருகைய
னுரமதி லணைதர வுவகைகொ ளுருவினை
அரியய னிருவரு மமருற நடுவினி
லரியதொ ரனலென வமாதரு தனுவினை
எவரெவ ரெவுஙகி லெதுகரு துகரவ
ணவரவா மனமதி லழகிய வடிவினை.

பெயர்த்துந்தாழிசைகள்.

மசசததி னேரிருகண மணிபறிததா யெனபரது
னிசசைவளா சாததனு ரியறறுசிறு விளையாடடே
கூாமததின முதுகோடடைக குறிததெடுததா யெனபரதுன்
சீாமைமலி கணநாதா செயதசிறு விளையாடடே
வராகததினவலிமாய மருபபொடிததா யெனபரதுன
பராகநறும பூஙகடமபா பழகுசிறு விளையாடடே
நரசிஙகப புரளியினை நைததுரிததா யெனபரதுன
வரவீர பததிரனா வகுததசிறு விளையாடடே
வாமனனா கஙகாளம வாஙகினு யெனபரதுன
காமரணி வயிரவனா கணடசிறு விளையாடடே
மறறவதா ரததிலருள வழஙகினு யென்பரவை
முறறுநினறன ஞெண்டியறறு முனிவரருள விளையாடடே.

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

அகள சகள வருவுரு மேவினை
சகல சமய சமரச மாயினை
துகளில சுருதி துரியம வாயினை
திகழு மிதய சினகர ஞாயினை

முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

தமனிய மலைதனை வளைத்தனை
தகுதியு றுகயிலை கிளைத்தனை
சமயமு மறுவகை படைத்தனை
தகுதிகு வெனநட நடித்தனை

இருசீரோரடியம்போதரங்கம்

அகர நாட்டினை - சகர நீட்டினை
யருளது கொடுத்தனை - மருளது கெடுத்தனை
யரியுரி வீக்கினை - நரிபரி யாக்கினை
வெற்றியூர் சேவினை - யொற்றியூர் மேவினை

ஆதலால் - தனிச்சொல்

நிலைமண்டிலவாசிரியச்சுரிதகம்.

பஃறலைப் பணப்பாய்ப் பள்ளிகொண் டோனுஞ்
சிஃறலைப் போதனுஞ் சேவித் திறைஞ்சச்
சீவள ரொற்றிச் சினகரத் தன்னிற்
போவளர் பவனி பிறங்குதியா ரேச
வாண்டு பலவா யகில மதனி
லீண்டு தமியேன் வேண்டுவ சிலவே

அவைதாம்

கொச்சைச் சமயா குலவிப் பணியும்
பிச்சைப் பசுக்களைப் பேணா தியங்கிச்
செத்துப் பிறக்குந் தேவர் தம்மை
யெத்தரு ணத்தினு மெண்ணா திருந்து
நாத்திகஞ் சொல்லி நவியு மூடரை
நேத்திரத் தானு நோக்கா தவிர்ந்திட
டகம்பிர மம்மெனு மறிவில லோரைச

செகமதி லெளியேன சேரா தொழிநதிட்
"டோருமவே தாநதமென றுசசியிற பழுத்த
வாரா வின்ப வருங்கனி பிழிநது
சாரங கொணட சைவசித தாநதத்
தேனமு தருநதினா சிலரோ" யென்ன
வுணமை பேசி யொணசிவ மீதென
வணமையாயக காட்டிய வாததா முதலா
நின்னடி தனனை நினைக்கும பெரியோா
தனனடி யென்றன் றலையிற சூட்டி
யிறுமாந திருககு மிழுக்கில வாழவைப
பெறுமா றருளக பெருவிபூ தியனே. (க)

நேரிசைவெண்பா

பூதிருநதி ராககப பொருளகளையே செலவமெனு
மாதிபுரி யான்றவாபா லாககியெனை—மேதினியின
மேனோக்கி வேடமிடு மேனியராம பேதையாதம
பானோக்கி வாழாது பண. (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

பண்ணுவ தனுசிவ சஙகரன் றொணடா பணிதொழிலியா
னெண்ணுவ துஙகணணன காணுத பொனனடி யின்புகழா
மண்ணுவ துமபிற விததுய ரீயு மலமொரைநதா
நணணுவ தெனனிவைக் காமுத லாமொறறி நற்பதியே. (ங)

கலிநிலைத்துறை.

பதியே யிழநது பவமே நினைநது பலவாகச
சதியே புரிநது சகமே வதிநது தளாவீாகாள
சுதியே மிகுநது துதியே பாநத சுடரொறறிப
பொதியே யணைநது நிதமே பணிநது பொலிவீரோ (ச)

கலிநிலைவண்ணத்துறை

தனதத்தத் தனதததத தனதததத தனதத்தத தனதானு.

பாலிவறறுத தினமறபக் கலைகற்றுத தெருளறறுப் பொருண்மாலே
சாலிவைததுப புகழ்கெடடுப புவனததிற றளாவுற்றுச சுழலாமே
லியக்கத் ததனைசசுற றனைபொறபத திருவொற்றிப் புணாவாாபா
லாவிழுற்றுத் துதிசொற்றுககதிபெறறுபபயனமிகுற றுயாவாயே.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உயர்வளைக்குழையுமவிளங்குசெஞ்சடையு மோங்குவெண்ணீ றுறுவடிவும்
புயனமிகாணவருள்பொழிவிழியும பொங்கரவபபணிப் பொலிவுந்
துயரறு புலியி னதள்செறி யிடையுந் துணையடிக் கமலமுமறவே
னயரறுத் தெனையா ளொற்றியூர்மேவு மமலனேயாதிநாயகனே. (கூ)

புயவகுப்பு.

பதினறுகலைவண்ணப்பா.

தானன தனதான தானன தனதான
தானன தனதான தத்தத் தனநதன.

ஆதிநா யகிவேத போதநா யகிபாதி
யாகநா யகியாக வைத்துப பொருந்தின
வாவலா யிழையோக சாதன தியாசேரு
மாணியா டகமேரு விறபெற திருந்தன
வாழிமீ தெழுமால காலமே யமுதாக
வாதிநா ளுணுமாறு நத்திச செறிந்தன
வாள்கநீ யடியேனை யாள்கநீ யெனுமாலகை
யாளமா நவிராழி யைத்தொட் டெழுந்தன (கூவ)

வேதமோ திடுவேத னீடுசே கரநோவ
வீறுமோ டுறுமாலெ டுத்துப் பொலிந்தன
வேழமா முகனோடு வேலுலா மொருசேயும
வீரமாா புறுமாாபணைத்துச் சிறந்தன
மீறுமா தவவேட னோடுபோா கொடுவீர
வேகநீ ளொருகோலகொ டுக்கத் துணிந்தன
வேள்விசா லையினூடு லாவுபா னுவைமோதி
வீறுசேர் புகழுமேவி மெச்சத திகழ்நதன (கூ0)

பீதனீ டுடலகிறு மேறனை னிறுமாறு
பேதமா லறவேகி ழிததுப பிறங்கின
பீடுலா முழையோடு நீடுமா ரழலவாகை
பேறுசா லுறுசூல மேற்கத் திகழ்நதன
பேணுநால வாகடேற நீழலவாய பொருளகூறு
பேசொண மொழிநோகு றித்துப் பகாந்தன
பேழ்கொணாமூ வாகனுடு நாசமா கிடதாசா
பேசுமால கனையோடு றழததுத திணிநதன (கூக)

கலிவிருத்தம்.

நமபக லினக ணனிவெயில வெள்ளை
யமபுலி யினக ணளியெழு நாவில
வெமபுந தணலுற வீறுசெய விக்கு
நமப னொற்றியூர் நாயக னுடடமே. (கஎ)

அம்மானை.

மடக்குத்தாழிசை

நாடடுமெ புகழ்வாயநத நமபலகை நாதனா
கூட்டிவைக குநதூது கொணடனாகா ணமமானை
கூடடிவைக குநதூது கொணடனரோ யாமாயி
னூட்டினாக ளெல்லா நகையாரோ வமமானை
நகைபபெொன வூொற்றி நண்ணினாகா ணமமானை. (கஅ)

இஃதுமஃது

அங்கணொற்றி நாத ரழனமான றுடிசூலங
கஙகல் பிறைகங களைததரித்தா ரம்மானை
கஙகல பிறைகங களைததரிததா ராமாயி
னஙக மறிவரியா ராவரோ வம்மானை
யஙகம பலகையுரு வலலவோ வமமானை. (கசு)

பாங்கிதலைவிக்குரைத்தல்.

அறுசீரககழிநெடிலாசிரியவிருததம.

அம்மானை யெய்திரிதரோ ளுனேதா னதுபோனவடைவேதென்பாா
கைமமாவொன் றிவ்வழியே குறிதபபிவநததுண்டோ கழறுமென்பா
ரிமமாவின் றழைபாரீ ரினிதெனபா ரோகிழையே யெழிலாரொற்றிப
பெமமானை யறியோகா மிவரொணண மெனனேயோ பேசுங் காலே.

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

காலனை யுதைததது கழலேயாங காமனை யெரித்ததுங் கழலேயாம
வேலனை யீனறதுங கண்ணேயா மீபபவம வேயின கண்ணேயாம
பாலனுக கீநததும பாலேயாம பாாவதிக் கீநததும பாலேயா
மாலயன போறறிடுமெ பதியீரோ மகிழு மொற்றிப பதியீரோ. (உக)

தவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பதிபல வோடிப பரவையி லாடிப பகலிரவாய
நதியவை நாடி நளிரவரை கூடி நலிவீர்காள
மதிநிறை வேணி மழுவணி பாணி மாதேவன்
வதிதரு மொற்றி கதியெனபபறறி வாழ்வீரோ. (உஉ)

பூவைவிடுதூது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வாழிசைந்திட வாயதி றந்தொரு வார்த்தை பேசுதி பூவையே
தாழியைந்திட நானி ருப்பது தருமமோ வுனக்கழகதோ
பேழியங்கிடு மொற்றி யூரினிற் பேதை நானெழு நாளினே
யேழியாண்டென வெண்ணியேங்கலை யிறைவர்பாலினி தறைவையே.

குறம்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அறைகுவேன்பலகுறியுங்கண்முனேகண்டதுபோலஞ்சவேண்டாங
தறைமெழுகிக்கோலமிட்டுநெறகுவித்திட்டதன்மீதிறசமைத்தசெம்பிங
குறைவதுடனேபிடிநெல்லொறறைபட்டதாதலினுலொற்றியூர்வாழ
பிறைமுடியார்வந்திடுவார்பெரியபணமபழஞ்சீலைபெய்வாய்நீயே. (உசு)

தலைவியைக்காண்டல்

கட்டளைக்கலித்துறை

பெயவளை மாதாக ளாயத்தை நீங்கிப பிறைப்பணிலஞ்
செய்வழி யோடுந் திருவொற்றி யூர்நற் செழும்பொழிலு
ஞெய்யிடை மேலிரு பாரத தனமலை நோயியற்று
மெய்யிளைப் பாறத் தனித்துநின் றுயகொலென மெலலியலே.

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தனனதன தனனதன தனனதன தனனதன தத்ததானனு.

இயமடர வசமழிய நமபடர்கள வருபெரிய வெசசமாயுமே
பயமொழிய மனமதனி லளவிலபல கருணைவளர் பதந்ீடுமே
முயலமர ரரியர்க ளறிவரிய வடியர்புகழ் முதநிகூடுமே
யுயர்பலகை வடிவமது கொளுநமதுபரமர்மகிழொற்றியூரிலே. (உசு)

களி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

உவரியினை யூடுருவி யோங்குஞ் சோலை
யொற்றியூர் மகிழ்களனை யுண்டு தேக்குஞ்
சீரியோர் புகழ்களியேஞ் செப்பு முண்மை
சிறிதேனும் பிழையாது செவ்வே கேண்மோ
வேரியிற்சங் கரியைக்கோ பாலர் சோந்து
வெள்ளைவா ரணனைப்பெற் றுவந்து நின்றூர்
நாரிசீ தேவிதார் வாச வனற
னறமேனுளச சோந்தனைய நாடினுளால (உஎ)

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

தலைவிமென்மைத்தன்மைக்கிரங்கல்.

நேரிசைவெண்பா

நாடிநெடி யோனபணியு நமபரொறறி யூரதனிற்
பாடியளி மூசுகுழற பாவையெனைத்—தேடிடுமே
பாலைவன மோடிப படருகையின மெனறனிரநேர்
காலைமுட் டைதந்திட்டக கால (௨௮)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

காலங கடநத பிறைசசடையுங கவிஞா நீறறுப புண்டாமுங்
கருணை நிறைநதமுககணணுங கதிர்கொளவெளளைசசெவிககுழையு
மால மடாநத கறைமிடறு மணிநீள கொனறை மாலிகையு
மழகார புலியி னதளிடையு மரியின விழிசோ கழலடியுந
தால முதவு மலைமடநதை தனயரிருவா தமமுடனே
தருமம விடையின மேலேறித தயவாயவருநற காடசியுமே
சால வடியாா தமமுடனே தரிசிததுயநதிங கருளபெறலாகு
சாரமுததிக கதியருளச் சமைநத வொறறிய பதிதனிலே. (௨௯)

மறம்

தாழிசை.

இலலடுததுப பெணகேட்க விஙகுவநத தூதநீ
யெஙகணமர பினபெருமை யெளளளவு மோாநதிலாய்
செலலடுத்த சோலையொறறிச சிவனருடன் மைநதனுக்குச
சிறுமிகொளளப பட்டபாடு தெயவநதா னறியுமே
விலலெடுதத கொறறவனறன விடடவோலை கொண்டுபோ
விருதுபேசி வநதமனனா முடியுதிாநத மணிகளை
கலலெடுத்துக கிளிகடியு மெஙகளசேயினுடலாங
கருணையறற பேரைநாங கடிநதுவககு மறவரோ (௩௦)

தலைவியைவியத்தல்

கட்டளைககலிததுறை

மறஙகொணட வநதக ஞணையைச சறறு மதிககிலதே
புறஙகொணட பேருறை யாதி புரியின் பொழிலதனு
ணிறஙகொண்ட மாநதளிா மேனியள வேலபுரை நீள்விழிகள
திறஙகொண்ட வெங்கடுக் ககாது தேனைச செவச்சொரிந்தே.

இரங்கல் - கொச்சகம்.

சொரிந்திட்ட மலர்ப்பொழிலுட் சூழ்ந்திட்ட வாவியெலா
நெரிந்திட்ட மணங்கமழு நிறையொற்றி யூர்நாட்டில்
விரிந்திட்ட பெருங்கடலே மேயவனையே கமபுளளே
பிரிந்திட்ட வென்றலைவன் பெயர்ந்ததிசை பேசுவீரோ (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

பேசரிய ஞானமருள் பெண்பாக் னொற்றியூர்
வாசமலி தண்டலையில் வாழ்வுற்றே—னேசக்
கருமபுருவக் காரிகையைக் காணடிருவை நோந்த
கருமபுருவக் காரிகையைக் கண்டு (கங)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்டு நின்றனை யைம்புல னேமகிழ காமக் கைதவத்தில்
தொண்டு செய்கிலை யொற்றி யூரவர் தொன்மை யடியவர்பால்
விண்டு பேசிலை நாலவ ரின்புகழ வியந்து நாடோறுங்
கொண்டு போதர வென்ன வோதடை கொடிய கூற்றுவற்கே. (கச)

தவம்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வறகலை கொண்டும வலியவர் தண்டும
வன்சரு குண்டும் வளியது தினறும்
கற்களி லென்றுங் கனலிடை நின்றுங்
கனபசி விண்டும் கதிபெற லிலையா
னறகலை தேர்ந்த வொற்றியை யார்ந்து
நவமனை வேய்ந்து மனைவியை வாய்ந்து
பொறபணி சார்ந்து மகவுடன் வாழ்ந்தும
புகழ்தரு சிவகதி நிகழ்வது நிசமே (கரு)

நேரிசைவெண்பா.

நிசவடிய ராநலலார் நேயத்தைக் கொண்டு
கிசவடிய ராநலலா கேண்மை—வசையொழித்துப்
போற்றுவார் தமபாற புகழ்கலவி பொன்னுதி
யாற்றுவா ரொற்றியப்ப னூர். (கசா)

சித்து.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஆர்ந்திட்ட வொற்றியூர்த் தியாகேச ரடியவரி னடிமை யாகி
யாயிரமா யிரமாக வித்தைகற்ற சித்தரியாமறிவின் மிகுகீர
சார்ந்திட்ட கழுநீருட் காரட்டகேயானுலூந் தயவாயீந்தாற் [வைப்பே
றங்குமனே பொனனியங்கச் சுவர்யாவும வெள்ளியதாச சமைதது
னோந்திட்ட விருமபைநா கத்தைமா தங்கமா நிலவசசெயவே
நிகழ்நதமாதஙகத்திலிருப்பைககண் ணுதலாக்கு நிதஙகாணபிபபே
மோாந்திட்டவெள்ளிவரின்முனனமபொனனென்றுரைததிஙகுறுதிசொலவே
ஞற்றநவலோகஙகளொன்றையொனறுய்ச்செயவேனுணமைதானே.

கிளவிவேட்டல்

கட்டளைககலிததுறை

தானே தனக்கு நிகரான வொறறித தலவனையில
வானே பொருவு நினதிடை கொஙகைகள வாளவிழிகள
தேனே யுகுக்குங் கொடியோ குவடோ தெறுஙகணையோ
மானே திருவாய மலாநதிட வேணடு மகிழுறவே. (௩அ)

இரங்கல்

அறுசீாககழிநெடிலாசிரியவிருததம

மகிழு மொற்றித தனிநகரில மகிழகோ டரததி லினிதமாநது
புகழுங கிளியே பூஙகுயிலே புகாசா ரிகையே பொன்வணடே
நிகழுந தென்ற னிவாவாடை நிலேயில பருவங காராதி
தகவாய் வநது தாண்டினவே தலேவா வரவே கணடிலனே. (௩௯)

கைக்கிளை

மருட்பா.

இலதுளதா மினனிடையி னேயகலேமா சுணண
மலர்புரை மாவுரை வாழ்தா—ணிலமடையக
கண ணுற நினற கருஙகுழற் காரிகை
கண்ணன காணரு மொறறியின
மணமக ளெனறே மதித்திடு வாமே. (௪0)

வஞ்சிவிருத்தம்

வாம மேவு மனேயுட
னீம நாடி யிருளினில
வீம வாடல விழைபவ
ராம வாதி புரியரோ. (௪௧)

கட்டளைக்கலித்துறை

புரியா ரனாதன பிரமனு நாடிய புகலுதறகுத
தெரியாத தத்துவன றெணணீாக கடலசூழ திருவொறறியாம
புரியா னருள்வடி வாமபிகை யென்னுநற் பூவையளுக
குரியானௌ றேததுவாக கேதந தருளவ னுயாபதியே. (சஉ)

எண்சீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தனதன தனனு

பதியிது வதுவென வலமரு மனமே
பழமறை முடிவினி லினிதொளிா பவதாய
விதியரி யிருவரு மிகலுற நடுவே
வியனழ லுருவென நிலவிய பொருளாய
வதிதரு மமராக ளனிலையுற வருளான
மணிமிட றதினவிட நிறுவிய பெரியோன
மதிமுடி மனைகெழு பிரமபு ரியினவாழ
மகிழடி வதிதரு மொருபெரு முதலே (சா)

அறுசீர்ச்சந்தவிருத்தம்

தனதன தனதன தயயன தயயன தனதன தனதனனு.

முதலிடை கடையள விலலவ ருளளவா முழுவது நிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளா தையலெ மெய்யினி லியலுட னணைபவரா
நுதலினி லொருசுத னிவவுல குயவகை நொடியினி லருளபவராம
விதபிர மபுரியி னலலவா நள்ளிட விழைவுட னுறைபவரோ. (சச)

நேரிசைவெண்பா

உறைகுநாககு முனனுநாககு மோாபோது வாளா
யறைகுநாககு மெல்லாமுண டாகி—நிறைதருமே
யாநிபுரி யூரினையு மாமபலகை நாதனையுங
கோதிலகத தேகிநீஇக் கொணடு (சரு)

நற்றாய்கூறல்

கட்டளைககலிததுறை

கொணடனை மாலினைச சறறு நினைபபின்றிக கொண்டறவழ
தணடலை யாரொற்றிப பிததன செயலினைச் சாறறுவனகேள
வெணடலை சூடுவ னீமததி லாடுவன மெனசிரசிற
பெண்டினைத தாங்குவன பேயகளொ டோஙகுவன் பேதையளே.

ஊஞ்சல்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பேதமறு மனமதனைப் பலகை கூட்டிப்
பிறங்குகால் வாககுச்சங கிலிகள பூட்டிப
போதபசுத் தத்துவவுத தரத்தின் மாட்டிப்
புகழுறுமெய்ஞ் ஞானக்கம பளத்தை நீட்டி
மேதகுக லோபதா னத்தைச் சூட்டி
விளங்குதவி சிடையைந்து தொழிலுஞ் செய்வா
னுதவடி வாம்பிகையோ டாடிரூச
னவிலொற்றித தியாகரோ யாடிரூசல். (௪௭)

கட்டளைக்கலித்துறை

சலவிய சாலந் தழைத்திடு மொற்றித் தனிநகரிற
சலவிய மாலை தரித்தழ காந்திடுஞ் சங்கரனா
சலவிய மொனறினைக கானத்திற் கண்டு தனஞ்சயற்காச்
சல்லிய மோச்சிந லத்திர மீந்த தயைக்கடலே. (௪௮)

தழை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

கடலனையகருங்கண்ணாண்மாந்தழையையடைந்தவுடன்காமனம்பா
லுடலபொதிந்தபுண்ணொழிந்தாளமதிகாய்ந்தகூடொழிந்தாளுற்றமம்ம
ரிடரொழிந்தாள்குளிர்வாடையிகலொழிந்தாளெழுததறியுமெம்மானென்று
நடமருவுமொற்றிநகர்மகிழ்தழைபோற்றழைதந்திட்டாணவைதீர்ந்தோமே.

கலிநிலைத்துறை.

தோமிருக்கும்புன்குரம்பை கலகலத்துத் தொலைந்திடாவொன்மறைக
டாமிருக்கும விண்டளித்த விழியிருக்கும் விண்ணுலகத் தானவர்கள்
தேமிருக்கு மாலைகளின் மணமிருக்குஞ் சுகமிருக்குந் திருவடியி
னுமிருக்கும் படிசெய்வா னொற்றியினி லேயிருக்கு நமபன்றானே.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

நமமையா ளாதிபுரி நறபலகை யானைநிதஞ்
செம்மையுட னேத்தித் தெரிசிக்கி—னிம்மையிலு
மமமையிலு முண்டவன்றா ளன்பு. (௫௧)

உயிர்வருக்கையகவல்.

அன்பே வடிவா யமர்நா வரசும
ஆரூர் பரவை யரிவை மணாளனும்

இசைகொள் காழி யிடத்துக் கிழவனும
ராஙகரு ணைக்கட லாமா ணிக்கமும
உரைதத தமிழக கோடி யோடி
ஊதிய மீநதவை யோதி யுணாந்ததால
எழுததறி பெமமா னெனற பெயரை
ஏயநதன ஞெற்றி யெமமா னுதலின்
ஐம்புலன றன்னை யடககவும வேண்டாம
ஒன்றிய வுடலை யொடுககவும் வேணடாம
ஓதிடி லொணடமிழ மறைகளை
ஒளவிய மற்றவீ டடைத றிண்ணமே. (ருஉ)

மதங்கியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

திணகயத்தினொருதுளிநீ ரருளளிககுந திருவொறறிதெயவநாடடிற
பணகசிய மனஙககியப பாடடிசைககு மதஙகியெனும பாவை யாரே
கணகளெனுங கடுவாளாற காளைகளைக கடிதீரததுககலஙகசசெயதும
வணகரத்தில வாளொளிர வாளகளினை வாளாக வழஙக லெனனே.

மடக்கு

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

என்பிணி வாதனை மாற்றுவனே யேமன் றனககு மாறறுவனே
யென்பின் மாலை பரிபபவனே யெளியாரிடாவெப பரிபபவனே
வன்பருளத்திற கரியானே மாலயன போரிற கரியானே
யன்பா வாழும் விருபபினனே யாதிபுரிசெவ் விருபபினனே (ருச)

இளவேனிற்காலம்

தாழிசை.

விருமபுதமி ழுடன்கலநது தெனறல்வருங காலம
விரிசோலை மிகச்செழித்து விளஙகுகினற காலங்
குரும்பைமுலை மாதாமணங கொணடுவெக்குங் காலங
கொழிசித்ரா வைகாசி கூடியதோா கால
மரும்புகளைத் தூணியிடை மதனறுறுதது்ங காலம
ஆலைவென் மீதஙக னலாதூறறுங காலம
பெரும்புவன முமபோற்றுந திருவொறறி யூரிற
பெமமானென் னுயகளைப பிரிநதிருககுங் காலம. (ருரு)

தலைவனீடத்தலைவிவுருந்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

காலங் கடந்தவா மாலயன் மீதிற் கருணைவைத்த
வால மிடற்றின ரொற்றியி னண்ண லணங்கனைவ
னீலந் தொடுத்திடி லாற்றேனென் றோதி நிசிபகலா
யோல மிடுவேற் கருள்செய்வ தெக்கண முள்ளுவந்தே. (௫௬)

வஞ்சிவிருத்தம்.

தேனுந்து மொழியுமையாளு செலவிமகிழ
மானுந்து கரதலத்து வாணருறை
வானுந்து பொழிலொற்றி வாழ்வீரே
யூனுந்து பலபிறவி யொழிவீரே. (௫௭)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வீரையினிற படுத்துறங்கு நாரணற்கு மாரணற்கும்விண்ணினமேயுங்
காரையிவ ரிந்திரற்குங் கிட்டாத வொருபதவி காணலாமே [வாழு
நீரையருஞ் சடைக்கணிந்த வெமபெருமான் சிவபெருமா னிலையாய்
மாரையினின மதியுளாஞசுமொற்றிநகரொனறொருகாலறைந்தபோதே.

பாண்.

இஃதுமஃது.

அறையுகந்த சத்தியங்க டயிரச்சாத மாக்கொண்டோ ரதரத்துற்ற
நறையுகந்தா ரௌயுகந்தா ரெனப்பாடுமே யாழ்ப்பாண நன்கு நன்கு
தறையுகந்த வொறறியனை நான்மறவா நேயமதைத் தாமே தேர்வார்
நிறையுகந்த வவர்பாலிற் பண்ணிசைத்துப் பரிசுபல நேர்தனன்றே.

கொச்சகம்.

நன்றனைத்துஞ் செய்வார்க்கு நவநிதிய மீந்திடுவாய்
கொன்றருந் தும் பாவிகட்குக் குலநமனுய் நின்றிடுவாய்
குன்றனைய கோபுரங்கள் குலவுதிரு வொற்றியினி
லொன்றியுறை தியாகேச வுயர்தெய்வ மாமணியே. (௬௦)

நேரிசைவெண்பா.

மணிதுதையுங் கோயில்பல மன்னுமொற்றி யூரிற்
பணிதுதையுஞ் சங்கரனார் பாதத்—தணியதனைச்
செவ்வையுறக் கண்களினற் றேர்ந்துதெரி சித்தவர்க
ளுவ்வுலகில் வாராரொன் றும. (௬௧)

ஆசிரியத்தாழிசை

என்றுஞ் சென்று மிமையவரு முச்சியா
ரின்றுந் துன்று மெழின்மகி ழொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடா மிச்சையே. (சுஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சையவில் லாநத திருவொறறி நாதா தனதுதிருப
பையிதழ் வாய்ந்த மலாக்கொன்றை யுறறனன பாழ்மதனப்
பையலென் செயவ னடவா தினியவன் பாணவிற்போ
ளையல ராசுகந் தூணிவைத தேகக லழகுடைடததே. (சுங)

பிச்சியார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

குச்சுமலி குறிஞ்சியாகோன வேலிரணடுஞ் சொநதமெனக் கொணடு வாழ்ந்து
மச்சுமலி மாடமா ளிகைபரவு மொறறிநகா மன்னி நினற
பிச்சுமலி வாாபடையு மேகதியவா வேடஙகொள் பிசசியாரோ
யச்சுமலி விடாகளிலாா குடிகெடுக்க வாணடிசசி யாகினீரோ (சுச)

நேரிசைவெண்பா.

நீருலவு தாமரைமே னீடருசெவ் வண்டமைந்த
சீருலவு காடசியினை செயததே—காருலவு
மோதைமலி யொறறியிறை யொண்சரணில் விண்டுவிழிப
போதையருச் சித்திடட போது (சுரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதகத் தோனும் புனறுயின் றோனும் புரந்தரனும
தோதக மின்றிப் பலபல காலந துணைவியரிற்
சாதக மாகத திருவைந் தெழுத்துணமை சாறறவவ
ரோதகந் தன்னி லுதிததன ஞெற்றி யொருமுதலே. (சுசு)

எழுகூற்றிருக்கை.

நிலைமணடிலவகவல்.

ஒருபசு பதியா முயாபெருந் தேவா
யொருமை மனத்து ளுககதே மருவினை
யிருக்கையோர்க தன்பிலா ரோத்த வொருவினை
யீருரி பொதிந்தனை மூவிலை பரிததனை
யிருந்தினை பனையை யோர்பாற் றழீஇக்
கறரோ ராரக் கயிலை யிருந்தனை

மகாமஹோபாத்யாய, டாக
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

புறறிடங கொணடனை பூமி யியங்க
முக்குணம வாயநத மூாததிக ளாயினை
நானமறை பரவி நவில நசசினை
மூபபுர மழிய முனைநதிருந கையிலோ
ரொனறிய வீரககமை யுயாசரததூடு
முககோற றேவா முகுநத ஞாநது
நானமுக வைய ஞறகுர மிமிழததது
மூவுல கொசிநது முரல வியககியு
மொள்ளிய விருசுட ரோரோ ருருளையா
யிருஞாங கரினி லியைநதே வுழிதர
விததிரக குபவை யெமமருஞ செலவ
செவவை நோககிச சிறிது முளகாய
முறுவ லாறறி முற்று மெரிததனை
மூவிறற ருனவா நாறறிறப பாஅ
டைமமுக நினபா லாறுற வாறறவு
மருமையா மோக்க மடைநதே வதிய
நாலவகைப பதவியு ளுயக மெனன
மூவரி லிருவோா முறறுஞ சூழா
வொருபே றிகைததே யுகநது களிததனை
யிருளி தனககு மெகினந தனககு
மருளது தணகக மலையுரு வாயினை
நணணு முததமிழ நாலவா தமக்கு
மைம்பொறி கடிய வாறு வழஙகினை
யெவ்வினை தனககு மெழுவா யாகினை
யறுபதப பெருகக மாஙகாங கியல
வைஞ்ஞிறம பொலியு மணிதணா மிசைஇ
நாலவகை யிசையை நலனுறப பாடுஞ
சுறறிலும பாதபஞ சூழநதே மனனு
மொறறியூாத தியாகஞ யோங்கி வாழ்நதனை
மும்மலந தணநதனை முயஙகிடு மிருமையிற
கலியாண சுநதரக கவினு மோர்பெயர்
சலியா தேற்ற சஙகர ஞயினை
கொச்சைத் தேவனைக் குலவிப் பணியும்
பிச்சரி னினறும் பிரித்தெனை யாண்ட
கருணைக கடலெங கண்ணுத லோயே. (கஎ)

நேரிசைவெண்பா.

கணனுத லோயே கயிலைக் கிறையாயோர்
பெண்ணுருவிற பாகங்கொள பேரழகாய—மண்ணுலகிற்
றோத்திரித்தே ஞெறறிவளா சோதியா யெநநாளுங
காததருள்வ துன்றன கடன். (கஅ)

கொச்சகம்.

கடனெனக வேயென்று கழலடிக ளைபபேணி
யடாபவாக ளெபபதமு மடைவாசர்வ மானியமாய
நடமலியுந தியாகேசா நம்வடிவாம பிகையுடனே
தொடாபுகொளு மொறறியூாத தொலலைக ளாசசோநதே.

கட்டளைக்கலித்துறை

சோநதாரை வாழ்விக்கு மொறறி நகரிற றினமுமருள
கூாநதாரை யினறு பவனியிற கணடு குறுகுகலுஞ
சோாநதாள கலைக ணெகிழநதாள வளைக டுணைமுலைக
ளாாநதாள பசலை யினியெனன செயகுவ னுயிழையே (எ0)

நேரிசைவெண்பா

இழைநிகாதத நுண்ணிடையை யேயநதவடி வாமபா
டழைநிகாதத தனமெய்யிற சார — மழைநிகாதத
பேழபவனே யநதவிாககப பெறறதிரு வொறறியினில
வாழபவனே யெஙகுலதெய வம. (எக)

தாழிசை.

வம்பலருங குழலவடிவாம் பிகைமருவு தெயவம
வலியகடுத தனையருநதி வாழ்வளிதத தெயவ
மமபுயற்கு மச்சுதற்கு நடுஙினற தெயவ
மரியசெந தமிழ்மறைகளே யாசைகொளுந தெய்வ
மமபலததி லுலகுயய வாடுகின்ற தெய்வ
மடியார்க டம்மனதி லமாநதிட்ட தெயவஞ்
செமபதுமச் சரண்பணியத திருவளிக்குந தெயவந
திகழொற்றி மகிழடியிற றியாகேச தெயவம். (எஉ)

இடைச்சியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வரைநிகாத்தமார்க்குடங்களிரண்டுடனமோாபாற்குடங்கள்வசமாயேந்தி
நிரைவகித்த குசத்தியரா நுமபாலி லண்டொலா நேசமு வைககத
திரைமடுத்தவொறறியினிலவிற்றுவருமிடைச்சியரோ செப்பக்கேணமோ
விரைமிகுததவாடையொழித் தரைபபணமோரெற்கியவிரும்புவேனே.

ஈற்றடிமிக்குவந்தநான்கடிக்கலித்தாழிசை.

விரும்புமடி யாாகண்மனம் வேட்டவையெல் லாமீய
வரும்பவனி கொண்டருளி யமர்ந்ததிரு வொற்றியினி
லிரும்புருவச் சஙகிலியா லெழிலாரு ரனைப்பிணித்த
பெரும்புகழி னைப்பாடிப் பேசிடுவோ நன்றே
பெம்மானறியா கேசனெனப் பெரிதுவபபோ நன்றே. (எச)

வண்டுவிடுதூது.

கொச்சகம்.

நலம்விளஙகு மொற்றிநகா நாதரது மார்பதனில
பொலம்விளஙகுங கொன்றைமது புசித்துபபல புகழுபாடிக்
கலம்விளங்குந் திருசசெவியிற் கதைத்திடுவோ யென்குறையைத்
தலம்விளங்கும் பணணிசைகள் சாற்றிமகி ழுளியினமே. (எரு)

வஞ்சித்துறை.

இனமலி யொறறியிற
சினமற வுறறிடின
மனமகிழு நற்றவ
முனமிக முற்றுமே (எசா)

நற்றயிரங்கல்

கட்டளைககலித்துறை.

முறறும புனலா லுலக முடிநது முழுகியநாள்
சறறுஞ் சலன மடையாத வொறறித தனிமுதலே
யெறறு மதனன் மலரா ணலிநதிடு மேழையவள
பறறு மிதழி யுதவா திருநதிடல பானமையனறே. (எஎ)

கலிநிலைவண்ணத்துறை.

தாநததன தாந்ததன தாநதன்ன தாநததன தத்ததானன.

பாநதளுழை சாாநதுதுயில கூாநதுவள ரோநதலது பக்கமவாழலா
ரோ்நதமனை யூர்ந்தகலை யோாநதவளொ டாாநதவனை நிததநாடலாந
தோநததரு வெய்நதவுல காணடுவரும வேநதனது திகையாளலா
மோாந்ததமி ழாய்நதுநித மேனறளவு வாழுநதுவரி னெற்றியூரிலே.

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

ஊரிவள ரகணிபல சூழ்நதடரு மொறறியெனு மூனைநாடி
வேரிவளர் துளவணிநது நாமமிட்டுச் சங்காழி மென்கை தாங்கும்
பாரிவளா கொற்றியரோ மாலவளரும பலவிடங்கள் பார்த்ததுண்டேல்
காரிவள ரனந்தசய னத்தலததைத் தரிசிக்கக் காட்டுவாயே. (எகூ)

இதுவுமஃது.

நேரிசைவெண்பா

வாயிடைமண் போட்டானை வானரத்தைச் சோநதானைத்
தாயிடத்து மாலகொண்ட தபபிலியை — நீயுமால்
கொணடானையென் றேகண்டு கொற்றியரோ தககடிபடி
முணடனருசெய தாரினை முடி (அ0)

மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

முடிததா சிரசின் மதியினையே முடித்தா ரடியார் விருப்பினையே
பாடிததார மூனறீ புரததினையே பொடிததாரவேயினிடததினையே
நாடிததா வேத நான்கினையே நொடிததார மூவா தொழிலினையே
பிடிததா ரரியி னுரியினையே பிடிததா ரொறறி யூரினையே. (அக)

கார்காலம்.

தாழிசை

ஊாநதுலவி மேகமெலா மழைபொழியுங காலங
மொணபீலி மிகவிரிதது மயிலாடுங காலங
கூாநதகுர லினையடககிக் குயிலொடுஙகுங் காலங
குலமாதா குடமுலைகள வெமமையுறுங காலங
மாாநதமலாக் கோடலவிரிந தலாகின்றகாலங
மாவணிபு ரட்டாசி யணைநதிட்டகாலஞ
சார்ந்தபுக ழொறறிநகா தணவனாயி லேலமை
தலைமகனைக காணுது தனிததிருககுங காலம. (அஉ)

மடக்கு.

இன்னிசைவெண்பா

காலங் கடநதவரைக் காலங கடாநதவரை
யால மிடற்றினரை யால மிடத்தினரைப
பாலத் திருக்கையரைப் பாலத் திருககையரைச்
சாலவொறறி யிற்பணிநதோரு சாாநது. (அங)

வேற்றொலிவெண்டுறை

குன்னுதிரைக்கடலதனிலமுதுடனேயவதரித்துந்தொண்டைநாட்டின்
மனனுதிரு வொற்றியா ஞாசடையி னதியுடனே வாழ்ந்து வநது
பின்னென வனலினை வீசி யௌியனை
மின்னல்செய் தொறுத்திட லெழிலல மதியமே. (அச)

தாழிசை.

மேதினியி லருவருகக மிழிகுலத்திற் பிறந்திடினு
 மெய்வெருவு புலைத்தொழிலை விருப்பமொடு புரிந்திடினு
மாதிபுரி நாதனையே யனவரதம் போற்றுமவ
 ரழகடியை நஞ்சிரசி லணிமுடியாக் கொண்டிடுவா
நீதிமறை யோதிவரும வேதியரோ யாயிடினுந்
 நீடுலகிற் கோலோசசு திலமனன ராயிடினுந
தீதிலபா கதியருளுந தியாகேச ரொழுந்தருளுந
 திருவொறறி யூர்வணங்கா தீயபறைச் சாதியரே. (அரு)

கூ

சாமவே தபபடன நீங்காத வொறறிநகாச் சஙகரனா
தாமமே பெறறிடறகங கேதேதோ தநதிரஙகள் சாற்றியவா
நாமமே மிகக்குரைத்து மாரனவன் செயகின்ற நலிவகறறிச
சேமமே யுறறிடறகு நனனெஞ்சே யோரோதுஞ செயதிலையே.

கூதிர்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

செய்யசெங் கதிரோனற ஞெளிமழுங்கிச் சநதிரனின் செயலையொக்கப்
பெய்வளையார் கலவிகளில விருபபமுற்றுக் கணவருடன்பெடபினாக
கொயமதண னமபென்ன மழைத்தாரை பொழிகின்ற கூதிர்க்கால
மெய்ம்முதலவன்றனைககாணுதொற்றியூர்த்திசைநோக்கிமெலிகினறேனே.

வலைச்சியார்.

இஃதுமஃது.

கிஞ்சுகச்செவ வாயாபலா நடமஞ் வொற்றிநகாக கிட்டி வாழுங
கஞ்சனிகா பாராபபாக்கும் வாயூறக் கெண்டைமீன் கண்ணிறகாட்டி
மிஞ்சுமொழி வலைசசியரோ நீர்விறறு வருகினற மீன்கடமமுள்
வஞ்சமின்றிச் சேலையொழித் திருவரா லெற்கீநதால் வாஙகுவேனே.

நேரிசைவெண்பா.

வேதாவு மாயவனு மென்மனைவி மாகளுடன
போதாற் சிவகுறியைப பூசிக்கத்—தாதாவாய்க்
காணடற றொழிலதனைக காததற செயலதனை
யாணடளிததா னொறறி யரன். (அகூ)

கோச்சகம்.

அரம்பழித்த விழியுமையா ளமுதுகைத்த மொழியுடையா
டரம்பகைத்த தனமுடையா டளிர்நிறத்த வடிவுடையா
டிரமவகுத்த மனங்களிகத்த திருவொற்றி யூர்தனிற்
பரமிருந்த தியாகேசர் பவனிவரக் கண்டாமே. (௬0)

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

கண்களிக்கும் வெள்ளிமலை யிருப்பிடமாயப்பொன்மேருகாத்திலாக
கழறுமிரு நிதிக்கிழவ னேதோழ னுயர்கிற காதது சிறகத
தணகளிககு மலையரையன புதகிரியானு செலவிவலனு சாரந்துவாழுத
தகைமைபெறுமணடமெலாமொருகொடியிற்செயிப்பவாகடனயராகப
பணகளிக்கும் பேயககூததை யிடுகாட்டிற பகலிரவாயப பாடியாடிப
பாமபினையு மரியயாக ளெனபினையும் பரிவுடனே பணியாயபூணடு
மண்களிக்கு மண்டையினி லேந்திபலி யெடுததுசித மானம விட்டு
மகிழொற்றி யூரிலொரு மகிழடியிற குடிகொணட மாயமெனனே

கட்டளைக்கலித்துறை

எநநாளு மேசென்ம வேலைக கிடந்துழ லேழைநெஞ்சே
மினனுளு மமமையப பனவாழு மொற்றி வியனறலததிற
றெனனுதெ னுவெனப் பணபாடிக களனுணுநதேனளியாயச
சின்னுண் மகிழ்மரனு சோநதாலு நனமுததி சிததிககுமே. (௬உ)

நேரிசைவெண்பா

சிவமேமெய் யாகியவோர் தெயவமெனத தோநது
பவமே யொழிததிடறகுப பாரபபா—தவமிருநத
பார்த்தன்றன விலலதனுற படடவடி யேயோநது
பார்த்தபெரி யோர்கள் பரிநது. (௬௩)

சம்பிரதம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பரியவெழு கடலையுமே யுள்ளங்கை யேநதிமிகப் பரிவா யுண்பேன
பலவணடங்களைநொடியிறசிறுகோலாலேயுடைததுப்பறபஞ்செயவே
னரியபெருவரைகடமை யெவ்வெவருநகண்டிட வேயசைதது நிறபே
னடாசிஙகந தனையறுகாயப் புலியதனைப புலலாக வவமதிபபேன்
றெரிதருமிவ் வித்தைகணம் மாணுக்கர் பாறகற்றோ செயவதாகுந
தோநதவிஞ்சையிவையலவாங்கணகாடடுஞ்சாலமலசெப்பகேணமோ
பிரியமுடன் மனமதனி லோர்பொழுது நினைததவுடன் பேரானநதப
பெரும்பதவியருளொற்றிககிணையானவொருபதமும்பேசுவேனே?

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

வேலனை யளித்தார் போலும் வேயினின் முளைத்தார் போலுங்
காலனை யுதைத்தார் போலுங் கரியினை யுரித்தார் போலு
மாலத்தை மடுத்தார் போலு மருமறை யிடத்தார் போலு
மோலத்தை யார்த்தார் போலு மொற்றியூ ரார்த்தார் தாமே (௬௫)

கழிக்கரைப்புலம்பல்

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்,

தாராருந் தாமந் தளிராரு மத்தந்
தளமாரு வில்வந் தணிமார்ப னொற்றிக்
காராருங் காவே கயலாருங் கழியே
கவினாருந் திரையே கலியாருங் கடலே
வாராரும் பொறியே வகையாரும் புன்னையே
வளமாருங் குருகே வலைவாரு மீனே
சீராரு மென்றன் சிறைமீண்டு வாழத்
திகழ்கேள்வன் சென்ற திசைகண்டி லீரோ. (௬௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம.

கண்ணையருங் கழலடியிற் களிப்புடனே யருச்சித்த கண்ணன்றனைப்
பண்ணரியையகங்கொண்ட பிரணவப்பொருட்கு விழித்திட்ட பகவன்றனைப்
பெண்ணமலையிடத்த சிவந்தனனிடத்தி லுதிப்பித்துப்பிறங்குங்காட்சித்
தண்ணளிகள்சூழ்ந்தமகிழடியிருக்க வொற்றியிற்போய்த்தரிசிப்பாயே.

எண்சீர்வண்ணவிருத்தம்

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான
பாவையரை யேவிரும்பி நாளுமவ ரோடுறைந்து
பாழுமன மேமெலிந்து நலியாதே
பூவலய மேலணைந்த லோபிகளை யேபுகழ்ந்து
போதவறி வேயிகழ்ந்து மெலியாதே
நாவலர்க ளோடுகந்து பூதிமணி யேயணிந்து
ஞானசிவ யோகமென்று புரிவேனோ
வாவலுடன் மாமுகுந்த னேடுமய னாவணங்கு
மாதிபுரி வாழவந்த பெருமானே. (௬௮)

வெள்ளைச்சந்தவிருத்தம்.

பெருகுதிருவமிழ்துவரியொருசுதற்குபபெயர்த்தளித்தாரொற்றியூரர்
பருகவருநமனவனை யொருசுதறகுப் படுததொழித்தா ரொற்றியூரா
குருகுமதி யணிசிரசையொருசுதறகுக்குணிததிகைத்தாரொறறியூரர்
பருமுமையினமுலையமுதையொருசுதறகுபபசிததணிததாரொற்றியூரர்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஒறறியூா ததியாகேசருயாபவனிதரிசிததே ஞெண்டார்க்கொன்றைப
பெறறிடடேனியாவர்களுமபெறறகரியபெருவாழவிற்பிறஙகுகினறேன்
வொறறியூா மன்மதனுமவிழிககினறான் கூடடாளி விருமபுகினறான
பெறறிபெறும் பாககியரோ நமவாழவிங கெவாக்குண்டு பேசுவீரோ.

நேரிசைவெண்பா.

பேசுதிரு வொறறிநகாப பெமமாறகுத தேவியா
யாசுகமாயத தாஙகு மணிவிடையாயத—தேசுறறான
பாணாதிரு வாயமொழியிற பாடப பரிந்துவககும
யாணாவளா நாரா யணன். (க0க)

வாழி.

தனனதன தனனதன தனனதன தானதனு.

தவளநிற நிலவியொளிா தனிவிசிதம வாழியவே
தருவடிய ரணிகளெனும விழிமணிகள வாழியவே
தவமுனிவ ரருளியதொா தமிழமறைகள் வாழியவே
தகைபெரிய வயிறுடைய கரிமுகவன் வாழியவே
தவனனென வெயிலிலகு மயினமுருகன் வாழியவே
தகைமையுய ரருளுருவ வுமைகவுரி வாழியவே
தவழனலின வருபலகை வடிவிறைவன வாழியவே
தழைமகிழ மரமவளரு பிரமபுரி வாழியவே.

திருவொற்றியூாககலமபகமுற்றியது

திருசசிறறம்பலம்.